

РЕШЕНИЕ

№ 6100

гр. София, 26.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 27.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **8627** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Уведомително писмо изх. № 01-043-2600/143 от 01.07.2020г. на Директора на ОД на ДФ“Земеделие“ В. Т. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по заявление №07/14/1/01180, потвърдено със Заповед №РД20-50/26.08.20г. на Министъра на земеделието, храните и горите.

В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност на обжалвания административен акт на всички основания по чл.146 от АПК. Според жалбоподателя, направените от контролния административен орган изводи са погрешни, като чл.10, ал.4 и чл.28, ал.1, т.4 от Наредба №4 са тълкувани погрешно. Доколкото мярка 14 касае изпълнение на дейностите по чл.4, свързани с осигуряване на свободна подова площ при индивидуално отглеждане на животни в сектор ЕПЖ, то изпълнението на условията за необходим стандарт на осигурената площ се отчитат на база животинска единица (ЖЕ) която мярка не следва и не може да се равнява на брой животни, без оглед на категория и тегло и специфични нужди на животното спрямо тези показатели. Подочно тълкуване е в разрез с идеята за хуманно отношение и отглеждане на селскостопански животни, установена с протокол №33 относно закрилата и хуманното отношение към животните, приложен към ДФЕС. Цитира се т.6 от ДР на Наредба №4, където е дадено определението за „животинска единица“. Твърди се, че броят на животинските единици, отглеждани в животинския обект на жалбоподателя е дори по-малко от определения капацитет от 400 бр. ЖЕ, съгласно

издаденото Удостоверение за регистрация. Самата подмярка 14 касае подовите площи, а не брой глава на животно и е неотнормимо да се разглежда случая като преброяване на животните, вместо преброяване на животинските единици. [фирма] не е увредило интересите нито на държавата, нито на ЕС, не е оцетило техния бюджет, не е налице виновно поведение, което да е довело до нехуманно отношение към животните.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат, който поддържа жалбата. Претендира отмяна на оспорения административен акт и присъждане на направените по делото разноски (600лв. – адвокатско възнаграждение, 500лв. за вещо лице и 50 лева за държавна такса).

Отвѣтникът - Директорът на ОД на ДФ“Земеделие“ В. Т. на Държавен фонд „Земеделие” (ДФЗ) не изпраща представител.

СГП не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по подаденото от [фирма] заявление с ИД 07/14/1/01180 за подпомагане/плащане за 2019г., във връзка с допустимите дейности по мярка 14.1 „Хуманно отношение към животните“ в сектор ЕПЖ: 14.1.1. Осигуряване на свободна подова площ при индивидуално отглеждане в бокс/клетка/помещение, както и групово на едри преживни животни (ЕПЖ). Средствата за подпомагане са от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и от националния бюджет на РБългария, а проверката е извършена от Областна дирекция на ДФЗ – [населено място]. Прието е, че подаденото заявление не подлежи на финансово подпомагане за 2019г., тъй като е установено за животновъден обект №[ЕГН](5332-002) несъответствие на капацитета, съгласно издадено Удостоверение №077/11.08.2017г. по реда на чл.137 от ЗВМД с броя и вида на отглежданите животни в него към референтна дата 31.12.2019г. Уточнено е в уведомителното писмо, че с писмо № 01-043-2000/114 е изискана информация от компетентната българска агенция за безопасност на храните, съотносим ли е общият брой на отглежданите животни към референтната дата 31.12.2019г., спрямо капацитета на издаденото удостоверение по чл.137 от Закона за ветеринарно – медицинската дейност, като е отговорено, че наличните към тази дата животни превишават капацитета на обекта, посочен в удостоверението. Прието е, че заявителят поради това не отговаря на изискванията на чл.10, ал.4 и чл.28, ал.1, н.4 от Наредба №4, поради това оторизираната сума и извършените плащания са 0 /нула/ лева.

От приложената административна преписка се установява, че капацитетът на животновъдния обект, находящ се в [населено място] 5332, обл. Г. е 400 биволи общо от всички категории. Към 31.12.2019г., която е референтна дата при проверка за хуманен статут на обекта в същия се отглеждат ЕПЖ - телета/малачета – 61броя; ЕПЖ – биволици над 24 месеца – 284 броя; ЕПЖ – биволи на възраст от 6 до 24 месеца – 61 броя или общо 406 броя животни (писмо от 05.06.2020г. на лист 21 от делото). Директорът на ОДБХ – Г. с писмо от 16.06.2020г. (на лист 19 от делото) е дал становище, че наличните животни превишават капацитета на обекта, посочен в удостоверението №077, предвид на което е отказано с оспореното уведомително писмо плащане по мярката.

По делото на 26.07.2021г. е постъпило писмо от Д-р С. С. (Областна дирекция по

безопасност на храните – Г.), според което в Удостоверението, издадено на жалбоподателя [фирма] е посочен капацитет 400 броя ЕПЖ (биволи) независимо от тяхната категория, вид и пол. При извършената проверка от ОДБХ Г. при регистрацията на обекта е издаден Протокол от 08.08.2017г. и е констатирано, че наличната площ е достатъчна за отглеждане на заявения брой животни. В писмото също се посочва, че ОДБХ Г. не е извършвала физическа проверка на наличните животни в обекта на 31.12.2019г. В писмото са описани регистрираните в И. на БАХБ към 31.12.2019г. брой и категории животни. Към писмото от ОД – Г. на БАХБ е приложено и Удостоверението №077/11.08.2017г. (лист 284), в което капацитетът е посочен: 400 броя едри преживни животни – биволи.

По делото е прието без оспорване заключението на вещо лице – Д-р И. П. - ветеринарен лекар, което съдът няма причина да не цени като професионално и изчерпателно изготвено, поради което го кредитира изцяло.

Вещото лице, след като се е запознало с предоставените материали по делото и след посещение на биволофермата в [населено място], обл. Г. в ОДБХ [населено място] е констатирало следното:

В биволовдството животни на възраст над 24 месеца се наричат биволи, съответно женски и мъжки. Младите животни на възраст до 24 месеца се наричат малачета, съответно женски и мъжки.

В Наредба № 4 от 8 август 2017г за прилагане на мярка 14, чл. 4 , ал.1, т. д) има изискване за осигуряване на обща подова площ за биволици над 24 месеца – общо най-малко 7,7 кв. Метра в помещенията или в двора. В наредбата не е посочено изискване за площ за малачета. ОДБХ [населено място] е издало Удостоверение за регистрация № 077/11.08.2017г. на животновъден обект № 5332-0002 с капацитет 400 броя биволи. Съгласно разясненията по-горе, това означава, че се касае за възрастни животни над 24 месеца. Младите животни /малачета/ не са посочени в Удостоверението.

При посещение на място в биволофермата в [населено място] вещото лице е установило, че общата подова площ за хуманно отглеждане на 400броя биволи е много по-голяма от изискуемата по наредбата 4823,18 кв. метра, което прави 12,06 кв. метра на бивол. За малачетата до 6 месечна възраст е осигурена отделна от горепосочената за биволите подова площ в закрыта сграда 102,6 кв. метра. Също отделно от гореститираната площ за биволи е осигурена обща подова площ /дворна и сградова/ за малачета от 6 до 24 месеца 1359.05 кв. метра.

Към 31.12.2019г от Ветеринарна информационна система са регистрирани :

61/шестдесет и едно/ малачета до 6 месечна възраст

61/шестдесет и едно/ малачета от 6 до 24 месечна възраст

284/ двеста осемдесет и четири / биволи над 24 месечна възраст.

Тези бройки животни, изчислени към общата подова площ, посочена по-горе се отнасят, както следва:

За 1 брой малаче до 6 месечна възраст - 1,7 кв. метра

За 1 брой малаче от 6-24 месечна възраст - 22,2 кв. метра

За 1 брой бивол над 24 месечна възраст - 17 кв. метра.

В технологията на отглеждане на биволи е необходимо да се отделят ежегодно минимум 30% от подрастващите животни за подмяна на основното стадо млечни животни.

Направените измервания и изчисления показват, че осигурената обща подова площ е в

пъти по-голяма от изискуемата площ, съгласно чл.4, ал.1 от Наредба №4.

Независимо от гореизложеното Наредбата позволява увеличаване броя на животните, одобрени за подпомагане с първо заявление, без поемане на нов петгодишен период - чл13, ал3, ал.4.

Терминът "Животинска единица" (ЖЕ) е условна единица – коефициент за приравняване на гъстотата на животните на единица фуражна площ /а не подова/, използвана за изхранването им. Различните видове и категории животни имат различни разходи за изхранване и отглеждане. Терминът „животинската единица” се използва в икономиката и счетоводството с цел приравняване на различните разходи по отглеждане и изхранване към един универсален коефициент и е неприложим към разглеждания казус.

При така установената фактическа обстановка, съдът в настоящия състав намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

При издаване на оспореното уведомително писмо е допуснато съществено нарушение на административно - производствените правила, тъй като не е извършена проверка на място в животновъдния обект, за да се определи съответствието на наличната площ с изискванията за хуманно отглеждане на ЕПЖ. В резултат, материалният закон е приложен неправилно, като липсват мотиви за издаване на пълен отказ по заявлението за 2019г., несъобразено с тежестта на нарушението.

Съгласно чл. 23, ал.1 и ал.2 от Наредба № 4 от 08.08.2017г. за прилагане на мярка 14 „Хуманно отношение към животните“, ДФ „Земеделие“ - РА извършва административни проверки и проверки на място за изпълнението на изискванията за подпомагане на дейностите. При извършване на административни проверки по ал. 1 ДФЗ - РА използва и наличната информация в Интегралната информационна система на БАБХ - ВетИС. В случая проверката е извършена единствено въз основа на данните, налични в интегралната система на Агенцията, но те не се различават от установеното от експертната, нито се оспорва по същество от жалбоподателя броя на наличните ЕПЖ към референтната дата. Спорът се свежда до това, дали при наличие на 61 броя малачета към дата 31.12.2019г. в животновъдния обект, надвишението от 6 броя животни общо над броя по издаденото удостоверение – 400 броя биволи е довело до нехуманно отношение към животните, съгласно изискванията на Наредба №4, което следва да се санкционира с пълен отказ за плащане по заявление с ИД 07/14/1/01180 за подпомагане/плащане за 2019г.

Чл. 4, ал.2, т.1, б. д) от Наредба № 4 от 08.08.2017г. изисква по подмярка 14.1 "Хуманно отношение към животни в сектор ЕПЖ" да се предоставя финансова помощ за дейности за осигуряване на не по-малко от 10 на сто над задължителния стандарт за свободна подова площ при индивидуално отглеждане в бокс/клетка/помещение, както и групово в бокс/помещение, както следва: за биволици над 24 месеца - общо най-малко 7,7 кв. м в помещенията или в двора. В Наредбата не е посочено никакво изискване за свободна подова площ за малачета, каквито към референтната дата са били 61 броя от животните. Издаденото Удостоверение от БАХБ е отново за 400 броя биволи, въпреки допълнителното разяснение в писмо. Без да бъде извършена проверка на място за наличната свободна подова площ и дали тя отговаря на изискуемата по Наредбата, която се отнася само за биволиците над 24 месеца, ДФЗ неоснователно е отказало изцяло плащането, само въз основа на посочения брой в

издаденото Удостоверение и становището на ОД БАХБ – Г., което също се отнася за брой биволи. В писмото на лист 272 Д-р С. С. обвързва искания за удостоверяване капацитет от земеделския производител със събираните от БАХБ такси при подаване на заявлението за регистрация на животновъден обект, поради което и заключава, че капацитетът е 400 броя ЕПЖ – биволи, независимо от тяхната категория, вид и пол. Плащаните към БАХБ такси за издаване на удостоверение обаче, според съда не са относими към приложението на чл. 4, ал.2, т.1, б. д) от Наредба № 4 от 08.08.2017г. касаещ подмярка 14.1 "Хуманно отношение към животни в сектор ЕПЖ".

В чл. 19 „а“ от Наредба № 4 от 8 август 2017 г. за прилагане на мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. (в сила от 18.08.2017 г.) е посочено, че към заявлението за подпомагане или при заявяване на нов животновъден обект към изпълняван ангажимент се прилага становище по утвърден образец, издадено от директора на съответната областна дирекция по местонахождение на животновъдния обект на Българската агенция по безопасност на храните. От заявителя е представено Становище № 14/ 27.10.2017г. на ОДБХ – Г. (лист 289), с което е установена наличната подова площ и/ или дворна площ в биволофермата. Същото удостоверява, че земеделският стопанин към 27.10.2017г. има капацитет за отглеждане на повече ЕПЖ от установените към 31.12. 2019г. и спазва дейности, допринасящи за хуманното отношение към животните, които надхвърлят минималните стандарти съгласно дял VI, глава I и Приложение II от регламент (ЕС) №1306/2013 на Европейския парламент и на съвета от 17. Декември 2013г., относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика. Горното е подкрепено и от заключението на вещото лице по приетата съдебна експертиза. След като вещото лице е направило справки в архива на ОДБХ [населено място] и се е запознал на място с условията в обекта е констатирал, че общата подова площ за хуманно отглеждане на 400 броя биволи е много по-голяма от изискуемата по Наредбата. За малачетата до 6 м. възраст е осигурена отделна от тази за биволите подова площ в закрыта сграда. Вместо да извърши проверка на място и да провери условията за отглеждане на животните, ДФЗ неправилно се е позовало единствено на издаденото Удостоверение и за надвишението с 6 броя животни общо (при 61 броя малачета, неспоменати в изискването на чл. 4, ал.2, т.1, б. д) от Наредбата) необосновано и без правно основание е отказало изцяло подпомагане за 2019г. В писмо изх. № 2928/ 22.07.2021г. (вх. № 26393/ 26.07.2021г. на АССГ) БАБХ преповтаря собственото си становище изх. № 2773/ 08.06.2020г., изпратено до ДФЗ - ОД В. Т., въз основа на което ДФЗ е отказал предоставянето на субсидия, но също не дава отговор дали е достатъчна площта, съотнесена към броя и категориите животни, което е от значение за установяване наличието или липсата на несъответствия в административната процедура за отпускане субсидия по мярка 14.

Вещото лице от друга страна е дало становище, че в технологията на отглеждане на биволи е необходимо да се отделят ежегодно минимум 30% от подрастващите животни за подмяна на основното стадо млечни животни, което ответникът не е оспорил и съдът няма причина да не го кредитира като обективно изискване при отглеждането на биволи. Освен това, Наредба №4 в чл.13, ал. 3 изрично постановява, че земеделските стопани могат да увеличават броя на животните, одобрени за подпомагане с първото заявление, без да поемат нов петгодишен ангажимент, т.е. позволява увеличаване броя на животните едностранно.

В чл.2, ал.2 от Наредба № 44 за ветеринарномедицинските изисквания към животновъдните обекти е направено разграничение между възрастни животни и приплод. Така, при отглеждане до 9 броя ЕПЖ с приплодите им до 12-месечна възраст, до 50 броя ДПЖ с приплодите им до 9-месечна възраст, до 10 броя еднокопитни с приплодите им до 12-месечна възраст и до 120 броя зайци се спазват само изискванията по чл. 4, ал. 1, т. 2, 3, 5, 6 и 8, чл. 9, ал. 1, т. 3 и 7, чл. 10, т. 2 - 5. В Становището и писмото (на лист 272) от БАХБ обаче, не се прави разлика между възрастни животни и приплод, като това обстоятелство е мотивирано единствено с таксите, събирани от Агенцията за издаване на Удостоверение за животински обект, поради което не би следвало да е от значение за спорния по делото въпрос.

Отделното посочване на малачетата, освен в Наредба №44 за ветеринарномедицинските изисквания към животновъдните обекти има и при регистрацията в системата ВетИс, видно от данните по делото. Това, според настоящата инстанция означава, че не следва задължително да се третират малачетата по отношение на изискванията за отглеждането им по същия начин, както възрастните биволи.

Порок на обжалвания акт е и липсата на мотиви от страна на ДФЗ, които да обосновават необходимостта от налагане на най - тежката санкция за установеното несъответствие - пълен отказ за предоставяне на субсидия. Делегиран регламент на ЕС № 640/ 2014г. за допълнение на Регламент /ЕС/ № 1306/ 2013г. на ЕП и на Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол и условията за отказ или оттегляне на плащанията и административните санкции, приложими към директните плащания, подпомагането на развитието на селските райони и кръстосано съответствие указва, че налагането на административни санкции по отношение на мерките за подпомагане на развитието на селските райони, трябва да е съобразено с принципа на възпиращия ефект и принципа на пропорционалността. Отказите следва да бъдат степенувани въз основа на тежестта, продължителността и системността на установеното неспазване. В чл. 31 от Делегиран Регламент /ЕС/ № 640/ 2014г. на ЕК е посочен процентът, с който субсидията следва да бъде намалена, в случай че е констатирана разлика между броя на декларираните животни и броя, установен при извършена проверка от контролния орган. В процесния случай липсват мотиви, въз основа на които е направен 100% отказ за финансиране заради 6 броя малачета на възраст до 12 месеца над удостоверената бройка от 400 животни (биволи) по удостоверението от БАХБ.

Предвид изложените мотиви отказът, обективиран в Уведомително писмо изх. № 01-043-2600/143 от 01.07.2020г. на Директора на ОД на ДФ“Земеделие“ В. Т. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по заявление №07/14/1/01180, потвърден със Заповед №РД20-50/26.08.20г. на Министъра на земеделието, храните и горите като незаконосъобразен следва да се отмени и преписката да се върне за ново произнасяне по заявлението, при спазване на указанията за прилагане на закона, дадени в настоящото решение.

При този изход на делото на жалбоподателя се дължат направените разноски в размер на 1150 /хиляда сто и петдесет/ лева за вещо лице, адвокатски хонорар и държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АССГ, III-то отделение, 11 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Уведомително писмо изх. № 01-043-2600/143 от

01.07.2020г. на Директора на ОД на ДФ "Земеделие" В. Т. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по заявление №07/14/1/01180, потвърдено със Заповед №РД20-50/26.08.20г. на Министъра на земеделието, храните и горите.

ИЗПРАЩА преписката за ново произнасяне на Директора на ОД на ДФ "Земеделие" В. Т. при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА Областна дирекция на ДФ „Земеделие“ – В. Т. да заплати на [фирма] сумата от 1150 /хиляда сто и петдесет/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: